

1917 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Rymond Saul Ambar en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoeker Rymond Saul Ambar, voorgedragen in artikel 1, onder 1°, is te Bagdad (Irak) geboren en bezat, toen hij zich in 1938 in Nederlandsch-Indië vestigde, de Irakse nationaliteit. Het is mogelijk, dat hij deze nationaliteit inmiddels verloren heeft. Gedurende de Japanse bezetting is hij tezamen met de Nederlanders geïnterneerd geweest. Na de bevrijding heeft hij dienst gedaan bij Britse legereenheden en vervolgens bij de mariniersbrigade. Thans is verzoeker werkzaam als vertegenwoordiger van een importmaatschappij, hetgeen hem voldoende inkomsten oplevert om in zijn onderhoud te voorzien.

Georg Berghold, genoemd in artikel 1, onder 2°, werd in 1875 te Danzig geboren. Sedert 1938 woont hij in Nederland. Verzoeker, die in zijn geboorteland het bankiersbedrijf uitoefende, begon in 1939 hier te lande een handel in boekbinderslinnen. Dit is het begin geweest van een groothandel, welke thans van zodanig belang voor onze economie is, dat het Ministerie van Economische Zaken aandringt op spoedige naturalisatie. Verzoeker heeft zich gedurende de oorlog jegens ons volk loyaal gedragen en stelt hoge prijs op het verkrijgen van de Nederlandse nationaliteit.

Voorgedragen in artikel 1, onder 3°, wordt Stephanus Johannes Paulus te Boekhorst, geboren te Zutphen uit ouders, die als Nederlanders geboren waren, maar in Transvaal de Transvaalse en, na afloop van de Boerenoorlog, de Britse nationaliteit hadden verkregen. Verzoeker heeft een Nederlandse opvoeding genoten en aan de universiteit te Utrecht in de medicijnen gestudeerd. Thans is hij als schoolarts in dienst der gemeente Sliedrecht. Requestrant gevoelt zich Nederlander en heeft zich tijdens de oorlogsjaren dienovereenkomstig gedragen. Hij is lid geweest van het medisch contact (artsenverzet).

Aegidine Mirjam van Braam, gescheiden echtgenote van Sophus Theodorus Holst Weber, voorgedragen in artikel 1, onder 4°, is te Blitar (Nederlandsch-Indië) geboren. Zij bezat door geboorte de Nederlandse nationaliteit. Deze heeft zij verloren door haar huwelijk met een Deens onderdaan. Thans wenst zij haar oorspronkelijke nationaliteit te herkrijgen. Zij is privé-secretaresse en vertaalster en voorziet als zodanig in haar onderhoud. Gedurende de oorlogsjaren was zij in Denemarken woonachtig en heeft zij zich als een loyaal onderdaan van dat land gedragen. Thans woont zij in San Sebastian in Spanje.

De staatloze verzoeker Paul Cohn, voorgedragen in artikel 1, onder 5°, is te Filehne (Duitsland) geboren. Sedert 1935 woont hij in Nederland. Om zich aan deportatie te onttrekken, week hij gedurende de oorlogsjaren uit naar Frankrijk. Na zijn terugkeer in 1946 was hij aanvankelijk als ondergeschikte in een confectiezaak werkzaam. Thans is hij directeur van een confectiebedrijf, waarin hij voor de helft gerechtigd is. Hij heeft genoegzame inkomsten. Requestrant voelt zich in Nederland thuis en is voornemens hier te blijven wonen.

In artikel 1, onder 6°, wordt voorgedragen de Belgische verzoeker Petrus Emil van Daele, in 1922 te IJzendijke geboren. Hij heeft een Nederlandse opvoeding genoten, is gehuwd met een Nederlandse vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als machinist op een fabriek voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij van 1943 af in Duitsland gewerkt. Hiertoe is hij verplicht geworden.

In artikel 1, onder 7°, wordt voorgedragen David Sally Elias. Hij is geboren te Keulen (Duitsland) en woonde tot 1935 in zijn geboorteland. In dat jaar vestigde hij zich hier te lande. Hij is fabrikant van damesmode-artikelen en heeft voldoende inkomsten. Gedurende de oorlogsjaren hielp hij vervolgd en steunde hij het verzet. Ver-

zoeker is enige maanden in het kamp Westerbork geïnterneerd geweest, doch werd telkens weer vrij gelaten, omdat hij gemengd gehuwd was. Hij gevoelt zich tot land en volk aangetrokken en wil hier blijven wonen.

Voorgedragen in artikel 1, onder 8°, wordt de staatloze verzoeker Norbert Jeldels. Hij is in Darmstadt (Duitsland) geboren en woont sedert Januari 1939 in ons land. Als arbeidscontractant bij de Pensioenraad te 's-Gravenhage verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote. Verzoeker, wiens broeder en enige andere verwanten reeds door naturalisatie het Nederlanderschap hebben verkregen, gevoelt zich Nederlander. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich gedragen, zoals van een toekomstig Nederlander mocht worden verwacht.

In artikel 1, onder 9°, wordt voorgedragen Ilse Olga Küssner. Zij is in 1904 te Riga (Letland) geboren en is van Letlandse origine, thans vermoedelijk staatloos. Sinds 1934 heeft zij onafgebroken hier te lande gewoond. Als kantoorbediende heeft zij voldoende inkomsten. Gedurende de oorlogsjaren heeft zij zich goed gedragen. Zij kan als ingeburgerd worden beschouwd.

De in artikel 1, onder 10°, voorgedragen Duitse verzoekster Maria Johanna Hubertina Meulenbergh is in 1876 te Orsbach (Duitsland) geboren uit een vader van Duitse en een moeder van Nederlandse herkomst. Sinds 1903 woont zij hier te lande. Voorheen exploiteerde zij met haar zuster en een neef een landbouwbedrijf. Thans oefent zij geen beroep meer uit en moet zij leven van de opbrengst van haar vermogen. Gedurende de oorlogsjaren heeft zij herhaalde malen onderdak verleend aan onderduikers en Nederlanders aan levensmiddelen geholpen. Door haar langdurig verblijf hier te lande voelt zij zich aan Nederland verknocht.

De staatloze verzoeker Abram Sucher Moszkowicz, voorgedragen in artikel 1, onder 11°, is in 1896 te Krepicach (Polen) geboren. In 1933 vestigde hij zich in Nederland; sedertdien heeft hij onafgebroken hier te lande gewoond. Gedurende de oorlogsjaren was hij van 1942 af tot aan de bevrijding ondergedoken ten einde zich aan deportatie te onttrekken. Verzoeker drijft een winkel in textielwaren en voorziet aldus in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Nicolaus Mudryk, voorgedragen in artikel 1, onder 12°, is te Kniazpol (Polen) geboren. Oorspronkelijk bezat hij de Oostenrijkse, later de Poolse nationaliteit, welke hoedanigheid hem in 1939 is ontnomen. Sinds 1910 woont hij onafgebroken hier te lande. Hij heeft als houwer in de Staatsmijnen gewerkt tot 1934, in welk jaar hij wegens invaliditeit gepensionneerd werd. Thans is hij winkelier in tabaksartikelen. Gedurende de oorlogsjaren heeft verzoeker, die met een Nederlandse vrouw gehuwd is, zich gedragen zoals van een toekomstige Nederlander mocht worden verwacht.

De staatloze verzoeker Johan de Peterson, genoemd in artikel 1, onder 13°, is geboren te Fiume (Joego-Slavië) uit Russische ouders. Tot 1907 woonde hij in zijn geboorteland, daarna te 's-Gravenhage, waar zijn vader consul-generaal voor Rusland was. Van 1914 tot 1916 verbleef hij in Rusland, daarna te Parijs en sedert 1920 woont hij onafgebroken hier te lande. Hij genoot lager en middelbaar Russisch onderwijs en is als verkoopleider bij een automobielimporteur werkzaam. In zijn onderhoud kan hij voorzien. In Maart 1945 week hij uit naar Breda om in contact met de geallieerden te komen. Van Mei 1945 tot Juli 1946 was hij kapitein-tolk te Berlijn. Na zijn ontslag uit die functie zijn beschuldigingen tegen hem ingebracht, waarvan bij onderzoek de gegrondheid niet is kunnen blijken.

Anna Potthast, voorgedragen in artikel 1, onder 14°, is te Altenbeken (Duitsland) geboren uit Duitse ouders en bezit de Duitse nationaliteit. Sedert 1924 woont zij onafgebroken in Nederland. Zij is moeder-overste in een Nederlands ziekenhuis en wordt door haar kloosterorde onderhouden. Gedurende de oorlogsjaren heeft zij zich als een oprechte vriendin van het Nederlandse volk gedragen.

De Nederlandse onderdaan Pieter Jacob Siahaya, voorgedragen in artikel 1, onder 15°, is te Haroekoe (Ambon) geboren en heeft steeds in Indonesië woonplaats gehad. Als apothekers-assistent voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Verzoeker, die sedert 1910 met Europeanen gelijkgesteld is en de Protestantse godsdienst belijdt, wenst het Nederlanderschap, omdat hij zich aan Nederland verknocht voelt. Zijn overleden echtgenote bezat het Nederlanderschap. Twee zoons worden in artikel 3 ter naturalisatie voorgedragen.

De in artikel 1, onder 16°, genoemde Belgische verzoeker Joseph Wilhelm François Verbist is in Nederland geboren en getogen. Zijn vader was een Belg; zijn moeder een geboren Nederlandse. Als schrijver bij de Raad van Arbeid te Breda heeft hij genoegzame inkomsten. Verzoeker heeft zich gedurende de oorlogsjaren goed gedragen.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Josephine Bernhardine Wolters, voorgedragen in artikel 1, onder 17°, is in 1926 te Melick en Herkenbosch geboren uit Duitse ouders. Zij genoot een Nederlandse opvoeding en gevoelt zich Nederlandse. Gedurende de bezetting heeft zij als intern-leerlinge de H.B.S., verbonden aan het St. Ursulaklooster te Roermond afgelopen. Te Sittard behaalde zij in 1949 het diploma voor maatschappelijk werkster. Nadien is zij bij haar ouders, die in haar onderhoud voorzien, woonachtig geweest.

Edemondus Joseph van de Wijnkel, voorgedragen in artikel 1, onder 18°, is geboren te IJzendijke uit een vader van Belgische en een moeder van Nederlandse herkomst en bezit de Belgische nationaliteit. Hij heeft nimmer in het buitenland gewoond en genoot een Nederlandse opvoeding. Gedurende de oorlogsjaren gedroeg hij zich zoals van een toekomstig Nederlander mocht worden verwacht. Als depóthouder voor een petroleumaatschappij heeft hij voldoende inkomsten om in het onderhoud van zich en zijn gezin te voorzien.

De Poolse verzoeker Bronislaw Kwindacz, genoemd in artikel 2, onder 1°, is te Lublin (Polen) geboren uit Poolse ouders. Tot 1939 woonde hij in zijn geboorteland. Na de bezetting van zijn land door de Duitsers week hij uit naar Frankrijk en vervolgens naar Engeland. Hij streed mede aan de zijde der geallieerden voor de bevrijding van West-Europa. In 1947 vestigde hij zich, na te zijn gedemobiliseerd, in Nederland. Hij woont in bij zijn a.s. schoonvader en bekwaamt zich in diens bedrijf in het vak van lederbewerker. Het is de bedoeling, dat hij later het bedrijf van zijn schoonvader zal overnemen.

Voorgedragen in artikel 2, onder 2°, wordt de Belgische verzoeker René Laureijs, in 1916 te Terneuzen geboren. Nederlandse pleegouders hebben hem in Nederlandse geest opgevoed en verzoeker wist

niet beter dan dat hij Nederlander was, toen hij in 1936 als zee-milicien onder de wapenen werd geroepen. Bij de algemene mobilisatie in 1939 is hij wederom opgekomen en in dienst gebleven tot 25 Mei 1940. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich als een oprechte vriend van het Nederlandse volk gedragen. Verzoeker, die met een Nederlandse vrouw gehuwd is, is als waterklerk bij een cargadoorsfirma werkzaam.

Het wil de ondergetekende voorkomen, dat de in artikel 2 genoemde verzoekers, met het oog op de door hen aan den lande bewezen diensten, voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mogen worden gebracht.

De in artikel 1, onder 15°, genoemde verzoeker heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde kinderen het verzoek tot naturalisatie ingediend. Het is billijk deze kinderen alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3°, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3°, moet om de Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie als Nederlander, een verklaring afleggen, dat hij afstand doet van de Britse nationaliteit. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie

STRUYCKEN.

